

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316214536
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4316214536.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej, v spore žalobkyne: S. P., narodená XX.XX.XXXX, bytom O. K. XXX/X, XXX XX O. K., zastúpená: Sidor a partneri s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO:42 256 593 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o určenie neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 15. augusta 2018 č.k. 7Csp/62/2016-81, taktó

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .
Žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom určil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22.8.2008 je neplatná. Žalobkyni sa priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, ktorú je povinný zaplatiť žalobkyni žalovaný. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa v podanej žalobe žiadala, aby súd vyslovil, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a preto je úver zo zmluvy bezúročný a bez poplatkov, žalobca je povinný uhradiť tento úver len do výšky istiny poskytnutého úveru. Taktiež žiadala priznať nárok na náhradu trov konania. Uviedla, že v úverovej zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN nejasným a nezrozumiteľným spôsobom. V Zmluve je uvedená RPMN zmätočným spôsobom nakoľko je v bode 5. (Údaj o požadovanom revolvingovom úvere) Zmluvy uvedená iná RPMN ako v bode 6. (Údaj o schválenom revolvingovom úvere). Uvedené rozdielne výšky RPMN boli pre klienta ako spotrebiteľa nejasné a zmätočné, keďže neboli definitívne, klient sa nemohol kvalifikovane rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu vstúpi alebo nie. Ďalej namietala neprimeranú výšku úrokovej sadzby 81,37%, ktorá nezodpovedá (v neprospech žalobcu) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 12,29 % pre podobné typy úverov so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci august 2008. Na základe uvedeného je potrebné vnímať výšku úrokovej sadzby ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná. Zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby ako povinnú náležitosť spotrebiteľského úveru podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný v Zmluve neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky. V Zmluve je uvedená len jedna výška mesačnej splátky bez rozčlenenia na istinu, úroky a prípadné poplatky. Súd v takýchto prípadoch považujú neuviedenie spôsobu započítania splátky na istinu, úroky a prípadné poplatky za neprijateľnú podmienku a ako takú za neplatnú v zmysle

ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Predmetná Zmluva tiež nemá náležitosti podľa ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože neobsahuje adresu a ani bližšie určenie kde je možné podať reklamáciu alebo sťažnosť. V rámci Zmluvy (táto zmluva je zámerne pomenovaná ako Zmluva o revolvingovom úvere i keď poskytuje "klasický" spotrebiteľský úver a zároveň aj revolvingový úver) žalobkyňa uzavrela okrem požadovaného úveru aj revolvingový úver, ktorého uzatvorenie bolo automaticky vopred vpísané v texte Zmluvy. Tento vopred predpísaný text žalobkyňa nemohla ovplyvniť a po splnení podmienok jej bol automaticky poskytnutý revolvingový úver. Uzatvorenie revolvingového úveru nevyjadruje skutočnú vôľu žalobkyne uzatvoriť ďalší úverový vzťah, ale je prejavom vôle veriteľa ako výlučného zostavovateľa Zmluvy. Zámerom žalobkyne nebolo uzatvorenie revolvingového úvermi, no jeho uzatvorenie jej bolo vnútené predpísanou formou Zmluvy o revolvingovom úvere. Predmetná Zmluva tiež nemá ďalšie náležitosti podľa ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v Zmluve jasne určená pevným dátumom. Absencia termínu konečnej splatnosti spôsobuje, že úver zo Zmluvy je podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Naliehavý právny záujem je v danom prípade odôvodnený potrebou deklarovať postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany zmluvného vzťahu, čo vyplýva predovšetkým z komunitárnej úpravy a judikatúry jednak všeobecných súdov Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18.08.2015, sp. zn. 14Co/641/2015) a v neposlednom rade z domácej právnej úpravy, v zmysle ktorých je naliehavý právny záujem spotrebiteľa na určení neprijateľných zmluvných podmienok, neplatnosti zmlúv, či určení bezúročnosti úverov vždy daný.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a zaviazal žalobkyňu k náhrade trov konania. Uviedol, že medzi napádanými zmluvnými ustanoveniami je výška RPMN, o ktorej žalobca prehlasuje, že je uvedená nejasným a nezrozumiteľným spôsobom, nakoľko bod 5 a bod 6 Zmluvy obsahujú rozdielny údaj o RPMN. Ustanovenie o RPMN nie je v prvom rade zmluvná podmienka. RPMN je údaj, ktorý sa v zmysle zákona nedá dohodnúť a má sa v zmluve uviesť. V súvislosti s údajom o RPMN poukazuje aj na ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v. EÚ L 133, 22.05. 2008). V bode 5 formuláru žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti predpokladaná RPMN za úver, presný údaj o RPMN je uvedený v bode 6 ako RPMN za úver. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Táto hodnota je v bode 6 uvedená presne. Pre výpočet RPMN majú totiž význam tieto údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Z tvrdenia žalobcu zároveň nevyplýva zdôvodnenie tvrdenia, v čom má údaj o výške RPMN pre neho pôsobiť zmätočne a nezrozumiteľne. Pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby, žalovaný v prvom rade uvádza, že namietané skutočnosti sú nesprávne pre rozpor s ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou a na jej uzatvorenie je potrebná dohoda o podstatných náležitostiach, ktorými je dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, stanovenie sumy týchto peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Samotné dojednanie o výške úrokov nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Ďalej je potrebné poukázať na skutočnosť, že poskytovanie úverov je predmetom podnikateľskej činnosti žalovaného. Zo žiadneho právneho predpisu pritom ani nevyplýva, že žalovaný by mal úver poskytovať bezodplatne. Vo vzťahu k vyššie uvedeným tvrdeniam a na podporu argumentácie poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 14. júla 2010, sp. zn. IOCoE/95/2010, z obsahu ktorého vyplýva, že veriteľ má nárok na odplatu za používanie a držanie finančných prostriedkov dlžníkom. Odplata za spotrebiteľské úvery a jej obmedzenie bolo z hľadiska vývoja právnej úpravy predmetom výslovnej regulácie až od 01.07.2008 a to v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. Na jednej strane žalobkyňa na uvedený zákon odkazuje, na strane druhej však neberie jeho ustanovenie do úvahy v prípade, v ktorom to zjavne asi nevyhovuje. Odplata ako cena plnenia v zmysle § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení v čase uzatvorenia zmluvy nemôže byť v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia nikdy považovaná za neprijateľnú podmienku. Argumenty žalovaného / zrejme žalobkyne / sú v rozpore s faktickým a právnym stavom. Nedôvodnou je aj argumentácia odkazujúca na úrokové sadzby bankových subjektov. Maximálna výška odplaty za rovnaký spotrebiteľský úver, ako bol poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere (výška úveru, doba splatnosť, úver bez zabezpečenia), bola v zmysle uvedeného 98,44 %. Výška odplaty stanovená na základe dohodnutých celkových nákladov a ich dohodnutej výške v zmluve o revolvingovom úvere 74,81 % neprevyšuje tú maximálnu odplatu, akú právna úprava relevantná v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere pripúšťala. Výška odplaty za úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom

úvere je v súlade s platnou právnou úpravou. A teda nemôže ísť o žiadny rozpor so zákonom. Žalobkyňa namietala absenciu údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaný tvrdí, že uvedené tvrdenie je v rozpore so zákonom. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere medzi účastníkmi konania nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne. To však nie je prípad zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania obsahuje výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok. Zmluva obsahuje zákonom vyžadovanú výšku splátky (2 440,-Sk), termín splatnosti splátky (ku ktorému dňu sa platí - 17. deň v mesiaci) a počet splátok (42 splátok), teda aj náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ. Nad rámec toho obsahuje aj dátum splatnosti prvej splátky (v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi). Zmluva obsahuje náležitosť aj podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. Nakoľko ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy sú výsledkom implementácie vyššie spomínanej smernice Rady 2008/48, je dôležité a podstatné vychádzať pri výklade § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. aj z jej ustanovení. Osobitne to určuje ako povinnosť aj článok 22 ods. 1 smernice. Na podporu uvedeného poukázali na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 13Co/111/2014-166. Pokiaľ ide o údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, žalovaný uvádza, že Zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na jej lícnej strane, a tiež zmluvnými dojednaniami nachádzajúcimi sa na rubovej strane tej istej listiny. Zároveň obsah zmluvy tvoria aj prílohy, ktoré sa v zmysle článku 7., ods. 7.1 zmluvných dojednaní sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzavretie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru) ale je súčasťou zmluvy ako takej. V zmysle ustanovenia článku 7, ods. 7.1 zmluvných dojednaní predstavuje toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda dané oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva pritom nielen zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi (ktoré bolo súdu predložené spolu so zmluvou a ktoré tvorí jej neoddeliteľnú súčasť, viď čl.7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Zmluva teda údaj o termíne konečnej splatnosti úveru obsahuje. Z uvedeného je zároveň zrejmé ak doba trvania zmluvy. Popreli aj pravdivosť tvrdení žalobcu o nezahrnutí viacerých obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy do zmluvy o revolvingovom úvere, vrátane vyššie spomínaného termínu konečnej splatnosti úveru a údajného neuvedenia adresy veriteľa na podávanie sťažností a reklamácií. Zmluvné dojednania nepredstavujú samostatný dokument oddelený od Zmluvy o revolvingovom úvere, ale jej technickú súčasť. Žiadosť/Zmluva a Zmluvné dojednania sa nachádzajú na jednom liste papiera, pričom Žiadosť/Zmluva o revolvingovom úvere tvorí líce listiny a Zmluvné dojednania tvoria rub zmluvy. Z textu zmluvy, konkrétne z bodu 13. zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (čo do právnej povahy), ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Podľa bodu 13. zmluvy o revolvingovom úvere Riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril Veriteľ s Dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy). V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka zachovaná je požiadavka na písomnú formu právneho úkonu, ak je listina obsahujúca právny úkon podpísaná konajúcou osobou. Z hľadiska ustanovenia § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka je písomná forma právneho úkonu zachovaná vtedy, ak je listina o tomto právnom úkone aj podpísaná. Zákon nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpisované. Aj v súdnej praxi sa ustálil názor, že ak je listina o právnom úkone tvorená viacerými listami (hárkami), potom na to aby tvorili jednu listinu, musia byť tieto spojené tak, aby tvorili technickú jednotu (porov. stanovisko NS SR sp. zn. Cpj. 33/01). A len listina ako celok má byť podpísaná. K námietke ohľadom ustanovení o revolvingu uviedli, že žalobca predmetnou zmluvou vyjadril súhlas s uzatvorením revolvingového úveru, ktorého podstatou je možnosť opakovaného poskytnutia peňažných prostriedkov za predpokladov splnenia podmienok splácania obsiahnutých v zmluvných dojednaniach. Zdôraznil, že poskytnutie revolvingu nie je obligatórne, nakoľko v prípade nezájmu má klient možnosť vopred vypovedať revolving (článok 9 zmluvných dojednaní) resp. požiadať o jeho stornovanie. Žalobcovi revolving ani poskytnutý nebol. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalobca obsah zmluvy ani následne nespochyboval. Je pomerne nelogické prejavovať nespokojnosť až so značným odstupom času, ak navyše pri uzatváraní zmluvy a aj následne pri jej splácaní podmienky zmluvnej strane vyhovovali. Z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že najskôr sa na jej základe poskytuje úver a až následne revolving. Záverom žalobcu odporuje pritom aj právne

posúdenie konania žalovaného pri uzavieraní zmluvy. Tým, že žalobca predložil žiadosť o revolvingový úver za určených podmienok, deklaroval žalovanému určitý skutkový stav spočívajúci v jeho súhlase s podmienkami úveru a revolvingu. Teda na strane žalovaného vytvoril žalobca svojim konaním (zahŕňujúcim predloženie žiadosti, podkladov potrebných na schválenie úveru ako je prehľad príjmov a výdavkov) dojem a predstavu, že do zmluvného vzťahu chce vstúpiť za okolností zodpovedajúcich podanej žiadosti (bod 5). Ak teraz tvrdí opak (a výhrady smeruje proti základným parametrom úverového vzťahu), potom jeho konanie pri uzavretí zmluvy mohlo byť z právneho hľadiska kvalifikované len ako vyvolanie omylu u žalovaného (veriteľa) o tom, že žalobca do zmluvného vzťahu s určenými podmienkami chce vstúpiť.

4. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 3.5.2018 pod č.k. 7Csp/62/2016-31 pripustil zmenu žaloby tak, že predmetom konania je určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.8.2008 alternatívne, že úver vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 22.8.2008 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

5. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že dňa 22.8.2008 žalobkyňa ako spoludlžníčka požiadala o poskytnutie úveru s tým, že prostredníctvom pracovníka spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. spolu s dlžníkom Tiborom Fajnorom, ktorý medzičasom zomrel, vypísali údaje, ktoré sú uvedené v časti 2. až 5. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere. Z časti 5 žiadosti/ zmluvy, ktorá sa týka údajov o požadovanom revolvingovom úvere v SKK vyplýva, že dlžník a spoludlžník žiadali veriteľa o poskytnutie úveru (úverového limitu) vo výške 50.000,- Sk (1659,70 eura) so splatnosťou úveru prostredníctvom 42 splátok k 17. dňu v mesiaci, s mesačnou výškou splátky (vrátane úrokov) 2.904,-Sk (96,40 eura). Zmluvná odmena je uvedená suma vo výške 71.968,-Sk (2.388,90 eura). Žiadosť uvádza predpokladanú RPMN za úver 81,33%, ročnú úrokovú sadzbu za úver 81,33%, priemernú RPMN za úver 61,36%, poskytnutú čiastku revolvingu 28.575,-Sk (948,52 eura), zmluvnú odmenu za poskytnutie revolvingu 41.121,-Sk (1.364,97 eura) predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 71,94%, ročnú úrokovú sadzbu revolvingu 81,32%. Žiadosť o poskytnutie úverových prostriedkov nedefinuje konkrétny účel. Podľa bodu 6. Žiadosti "Údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevypĺňajte)" vyplýva, že žalovaný dňa 22.8.2008 prejednal žiadosť a schválil ju tak, že dlžníkovi a spoludlžníkovi - žalobkyňi poskytol úver 42.000,-Sk/1.394,14 eura, splatnosť úveru 42 mesačných splátok splatných k 15. dňu v mesiaci, mesačná splátka (vrátane úrokov) 2.440,-Sk/80,99 eura, zmluvná odmena 60.480,-Sk/2.007,57 eura, RPMN za úver 83,30%, ročná úroková sadzba úveru 81,37%, priemerná RPMN za úver 61,36%, poskytnutá čiastka revolvingu 24.010,-Sk/796,99 eura, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 34.550,-Sk/1146,85 eura, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 71,97%, ročná úroková sadzba revolvingu 81,33%. Pod bodom 7. predmetnej žiadosti je uvedená Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov). Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, ktoré bolo podpísané a datované žalovaným dňa 25.8.2008 vyplýva, že bola schválená výška úveru 42.000,-Sk (1394,14 eura), splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 2.440,-Sk (80,99 eura), dátum splatnosti prvej splátky úveru 17.9.2008, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 17.2.2012, periodicita splácania úveru mesačná k 17. dňu, RPMN úveru 83,30%, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania Zmluvy o RÚ 61,36%, schválená výška revolvingu 24.010,-Sk (796,99 eura), zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 24.010,-Sk (796,99 eura), výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 2.440,-Sk (80,99 eura), RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 71,97%, úverový limit 42.000,-Sk (1.394,14 eura), zmluvná odmena za poskytnutie úveru 60.480,-Sk (2.007,57 eura), ročná úroková sadzba úveru 81,37%, zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu 34.550,-Sk (1146,85 eura), ročná úroková sadzba revolvingu 81,33%, dátum nadobudnutia platnosti a účinnosti zmluvy o RÚ 25.8.2008.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 137 písm. d/ CSP, § 2 písm. a/, b/, § 3, § 4 ods. 1-4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 4 písm. a/, 5, § 54 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že:

7. Uzatvorená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy a na takto posudzovaný vzťah preto treba aplikovať zákonnú úpravu Občianskeho zákonníka, ktorá bola platná v čase uzavretia zmluvy (22.8.2008). Okrem toho, keďže predmetom zmluvy je poskytnutie finančných prostriedkov pre občana - spotrebiteľa, ide o vzťah podliehajúci aj právnej úprave zákona o spotrebiteľských úveroch a samozrejme aj právnej úprave podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Konštatoval, že novela zákona č. 129/2010 Z.z. vykonaná zákonom č. 279/2017 Z.z. (účinná od 1.1.2018), v § 11 ods. 4 stanovila,

že spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru žalobou. V zmysle citovanej právnej úpravy účinnej v čase rozhodovania súdu v danej veci, naliehavý právny záujem spotrebiteľa na určovacej žalobe nie je potrebné preukazovať, nakoľko vyplýva z osobitného predpisu.

8. Poukázal na to, že z listiny označovanej ako "Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere", jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa v rámci návrhu na uzavretie zmluvy uviedla parametre, ktoré má mať predmetná zmluva, pričom tento návrh nekorešponduje s návrhom, ktorý prijal žalovaný, preto je prijatie návrhu potrebné hodnotiť ako nový návrh, ktorý však už žalobkyňa spolu s dlžníkom neakceptovali, preto v danom prípade nemohla byť uvedená úverová zmluva platne uzavretá, teda zmluva je neplatná. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch je konečná splatnosť spotrebiteľského úveru. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané dojednanie o konečnej splatnosti úveru, tento údaj žiadosť/zmluva neobsahovala. Dojednanie počtu splátok (42) nepredstavuje dojednanie o konečnej splatnosti úveru. Jednostranným Oznámením veriteľa o schválení úveru zo dňa 25.8.2018, na ktoré poukázal žalovaný nemožno nahrádzať zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy. Až v tomto oznámení sa uvádza dátum splatnosti poslednej splátky úveru (17.2.2012) t.j. kedy pri riadnom a pravidelnom splácaní splátok úveru dôjde ku zániku záväzku spotrebiteľa. Pokiaľ podstatné náležitosti zmluvy obsahovalo až neskôr vyhotovené Oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 25.8.2008 a toto nebolo podpísané dlžníkom ako aj spoludlžníkom, nejednalo sa o dvojstranný právny úkon a nebolo ho možné považovať za súčasť zmluvy uzavretej medzi stranami sporu.

9. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že vzniku zmluvy predchádza ponuka, následná akceptácia znamená uzavretie zmluvy. Ak však táto akceptácia obsahuje nové podmienky, treba ju považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 2 Obč. zák.), pretože predstavuje (nový) jednostranný prejav vôle účastníkov zmluvy. V zmluve o spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi stranami sporu, absentuje aj dojednanie o ročnej percentuálnej miere nákladov. Z vykonaného dokazovania nemal preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov. Výška ročnej percentuálnej miere nákladov je v návrhu na uzavretie zmluvy - oferte iná (81,33%) ako v prijatí návrhu - akceptácii (83,30%). Je pritom právne bezvýznamné, či by uvedená zmena bola v prospech spotrebiteľa alebo jeho neprospech. V zmysle § 44 ods. 2 prvá veta Obč. zák. prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z uvedených dôvodov medzi účastníkmi zmluvy nedošlo k platnému dojednaniu ročnej percentuálnej miere nákladov, nakoľko zo strany žalovaného nebol bezvýhradne akceptovaný návrh žalobkyne spolu s dlžníkom na uzavretie zmluvy v uvedenej časti. Na druhej strane nebolo preukázané, že by žalobkyňa s dlžníkom takýto nový návrh akceptovali. Poukázal na to, že nebola dodržaná písomná forma právneho úkonu, nakoľko žalovaný potvrdil schválenie úveru prostredníctvom časti 6 - Údaje o schválenom revolvingovom úvere, avšak s iným obsahom ako bol obsah navrhnutého právneho úkonu v časti 5 - Údaje o požadovanom revolvingovom úvere. Bolo akceptované uzavretie zmluvy s inou už spomínanou RPMN s inou výškou úveru (1 394,14 Eur oproti žiadosti vo výške 1 659,70 Eur) a tým aj inou výškou mesačnej splátky (80,99 Eur oproti žiadosti 96,39 Eur) ako aj inou výškou ročnej úrokovej sadzby úveru (81,37% oproti žiadosti 81,33%), ako i revolvingu (81,33% proti žiadosti 81,32%). Údaje určujúce základné parametre poskytnutého spotrebiteľského úveru požadované kogentnými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch musia byť v zmluve definované jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom tak, aby mal spotrebiteľ možnosť jednoducho zistiť, aká je výška úveru, prípadne aj dojednaného revolvingu, výška úrokovej sadzby, odmeny, ročnej percentuálnej miery nákladov, atď. Z bodu 5 a 6 zmluvy resp. aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi jednoznačne nevyplýva, aké parametre má samotný úver resp. revolvingový úver, keďže tieto sú dá sa povedať prepletené a neurčito vyjadrené. Z vyjadrení žalobkyne vyplynulo, že nemala záujem uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere, preto u nej absentuje zhoda jej vôle s prejavom pri tomto právnom úkone a pre nedostatok vážnosti v zmysle § 37 ods. 1 Obč. zák. je predmetná zmluva aj z tohto dôvodu absolútne neplatným úkonom. Stanovený ročný úrok vo výške 81,37% z poskytnutých úverových prostriedkov niekoľkonásobne presahuje priemernú úrokovú mieru pri spotrebiteľských úveroch obdobného druhu v bankovom sektore. Hodnota odplaty sa v rozhodnom období (august 2008) podľa údajov zverejnených na portály Národnej banky SR pohybovala na úrovni 13,69 % ročne, pri úveroch so splatnosťou na jeden až päť rokov. Dohodnuté úroky preto súd prvej inštancie považoval za rozporné s dobrými mravmi. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Obč. zák., teda sa nesmie priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou a vady zmluvy sa v danom prípade týkajú jej podstatných obsahových náležitostí, preto zakladajú jej absolútnu neplatnosť ako celku s

poukazom na § 37 ods. 1 a § 39 ods. 1 Obč. zákonníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy je tiež neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák. pre rozpor so zákonom a dobrými mravmi z dôvodu, že žalobkyňa ako spoludlžníčka s dlžníkom ako spotrebiteľia boli nútení predmetnú dohodu vo vzťahu k žalovanému ako veriteľovi podpísať ako neoddeliteľnú súčasť formulárovej zmluvy o poskytnutí úveru a tým sa dobrovoľne podrobiť vykonávaným zrážkam, bez možnosti zabránenia ich vykonávania aj nad rámec peňažných nárokov veriteľa z poskytnutého úveru. Postup žalovaného pri vynútení dohody o zrážkach zo mzdy odporuje dobrým mravom. Dohoda je neurčitá, keď z nej nie je zistiteľná výška zabezpečenej pohľadávky, ani žiadne iné údaje. Dohodu o zrážkach zo mzdy je potrebné považovať aj za ustanovenie zmluvy o úvere spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zák. Z týchto dôvodov potom súd prvej inštancie dospel k záveru, že je daný dôvod vysloviť neplatnosť zmluvy ako celku, pretože zmluva vykazuje vážne nedostatky a ako celok je neudržateľná.

10. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže mala v konaní plný úspech.

11. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný, žiadal rozsudok zmeniť tak, že odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu, rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že hodnota RPMN nie je žiadnym zákonom stanovená ako podmienka vzniku úverovej zmluvy. Jednoznačne to vyplýva zo znenia § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Ak by hodnota RPMN bola podmienkou vzniku zmluvy (teda obligatórnou náležitosťou pre jej vznik), potom by citované zákonné ustanovenie nemalo žiadny právny význam. Čiastkový záver súdu o nevzniknutí zmluvy z dôvodu, že nedošlo k dohode o RPMN, je v rozpore so zákonom. Po právnej stránke potom konajúci súd odkázal na ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že nedošlo k vzniku zmluvy. Závery súdu a rozhodnutie nadväzujúce na tieto závery žalobca napáda aj preto, že súd ani len nezodôvodnil, na základe akých skutočností a z akých dôvodov mal za to, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) by si účastníci zmluvy vôbec legálne mohli dohodnúť. Poukázal na to, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednávava a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje (viď príloha k zákonu č. 258/2001 Z.z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 258/2001 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákona č. 258/2001 Z.z. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhol“ žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. Pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 258/2001 Z.z. RPMN nepredstavuje predmet záväzku; je to iba informácia určená spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Ďalej žalovaný uviedol, že ako druhý dôvod neplatnosti zmluvy súd prvej inštancie uviedol, že zmluva je neplatná, pretože výška odplaty za úver je v rozpore s dobrými mravmi. Výška odplaty bola určená a dohodnutá v súlade s Občianskym zákonníkom a zákonom č. 258/2001 Z.z. Súd prvého stupňa nepostupoval podľa správnej normy, nakoľko mal v prvom rade použiť ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 10 a 11 zákona č. 258/2001 Z.z. Podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (22.08. 2008) platilo, že Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere bol poskytnutý úver, ktorý má charakter spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 258/2001 Z.z. Na základe tohto faktu sa v zmysle ustanovenia 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka mali aplikovať vo veci posúdenia odplaty za požičanie peňažných prostriedkov ustanovenia § 3 ods. 10 a 11 uvedeného zákona č. 258/2001 Z.z. Maximálna výška odplaty za rovnaký spotrebiteľský úver, ako bol poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere (výška úveru, doba splatnosť), bola 112,52 %. Výška odplaty vyplývajúca pre úver dohodnutý a poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere uvedenú hodnotu neprevyšovala. Za nesprávne a v rozpore so zákonom považuje tiež to, že súd prvej inštancie konštatoval neplatnosť dohody o úroku

ako celku. Takýto postup odporuje zákonu, a to nielen § 3 ods. 10 a 11 zákona č. 258/2001 Z.z., ale aj ustanoveniu § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý výslovne uvádza, že dlžník je povinný platiť úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Posudzovanie dojednaní o odplate ako celého neplatného by pritom odporovalo nielen to, že atribút neprimeranosti by spĺňa len časť odplaty, nie však celá. Také rozhodnutie by bolo v rozpore aj s § 497 a § 502 Obchodného zákonníka. Samotné dojednanie o výške úrokov nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka výslovne uvádza, že dlžník je povinný platiť úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Súd rozhodol v rozpore s § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka, pričom uvedené ustanovenie ani nepoužil pri rozhodovaní.

12. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je vecne správny, preto ho podľa § 388 CSP zmenil.

13. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi ňou a žalovaným dňa 22.8.2008 alternatívne, že úver vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi ňou a žalovaným dňa 22.8.2008 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

14. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že z listiny označovanej ako "Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere", jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa v rámci návrhu na uzavretie zmluvy uviedla parametre, ktoré má mať predmetná zmluva, pričom tento návrh nekorešponduje s návrhom, ktorý prijal žalovaný, preto je prijatie návrhu potrebné hodnotiť ako nový návrh, ktorý však už žalobkyňa spolu s dlžníkom neakceptovali, preto v danom prípade nemohla byť uvedená úverová zmluva platne uzavretá, teda zmluva je neplatná.

15. Právny záver súdu prvej inštancie je nesprávny. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že nemal za preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle strán sporu ako zmluvných strán (v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 43a ods. 1 a § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka) v časti údajov o RPMN, avšak vyvodil z toho nesprávny právny záver. Prijatie návrhu žalobkyne na uzavretie zmluvy obsahuje zmeny v časti RPMN, a tak je novým návrhom s poukazom na § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najmä keď údaj o RPMN je podstatnou náležitosťou písomnej úverovej zmluvy (§ 9 ods. 1, 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.). Žalovaný ani nepreukázal, že by žalobkyňa akceptovala jeho (nový) návrh zmluvy z bodu 6. tlačiva. Tlačivo - oznámenie veriteľa o schválení úveru je taktiež len (novým) jednostranným návrhom na uzavretie zmluvy, keď sú v ňom oproti údajom z návrhu žalobkyne nielen zmeny vo výške RPMN úveru, ale aj iné zmeny a nové údaje. Pokiaľ žalovaný v konaní nepreukázal doručenie vyjadrenia písomného súhlasu žalobkyne s návrhom predloženým žalovaným ako veriteľom podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, potom nepreukázal uzavretie písomnej úverovej zmluvy medzi ním a žalobkyňou, najmä keď s poukazom na § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zmluva uzavretá (až) okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Absencia písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere má za následok, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Prijatie návrhu s výhradami je neprijateľné, pretože v zmysle § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady alebo obmedzenia je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Návrh i jeho prijatie musia obsahovať úplne zhodné dojednanie a zmluvné údaje. Náležitosti zmluvy v návrhu i v prijatí sa nemôžu odlišovať.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že k uzatvoreniu zmluvy medzi sporovými stranami nedošlo, preto je žalobný návrh žalobkyne nedôvodný, keďže neplatná môže byť iba zmluva reálne uzatvorená. Taktiež nie je možné určiť, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože bez existencie platne uzatvorenej úverovej zmluvy, nejde o poskytnutie úveru, žalobkyňa má však povinnosť vrátiť finančné prostriedky poskytnuté reálne poskytnuté žalovaným a to titulom bezdôvodného obohatenia.

17. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol.

18. O náhrade trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 CSP.

19. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, právo sa dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP). Aplikácia ustanovenia § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprímeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom.

22. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Možno ich však zhrnúť ako neprímeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitost' prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strán sporu, prípadne nízky príjem.

23. Vzhľadom k uvedenému je teda nevyhnutné, aby súd aj napriek tomu, že rozhoduje o trovách konania pred súdom prvej inštancie, ako aj o trovách odvolacieho konania, na základe zásady procesného úspechu strany sporu, prihliadol na dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. Opomenutie vyhodnotenia existencie týchto dôvodov má za následok vadu rozhodnutia.

24. V predmetnej veci bola síce žalobkyňa neúspešná, avšak dôvody, pre ktoré odvolací súd žalobu zamietol sú v konečnom dôsledku v prospech žalobkyne. Žalobkyňa súdnym konaním chcela dosiahnuť vrátenie finančných prostriedkov žalovanému bez úrokov a poplatkov (či už pri určení neplatnosti zmluvy alebo pri určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru). Žalobný nárok dosiahla žalobkyňa aj napriek zamietnutiu žaloby s poukazom na závery odvolacieho súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu takéto okolnosti je možné kvalifikovať ako dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd neprizná náhradu trov konania vzniknutých strane procesne úspešného žalovaného.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).